
die weet dat ook buiten christelijke organisaties er het werk van Christus is. Van Niftrik pleitte ervoor dat het christendom op zou komen voor de humanisering van het menselijk leven en dat het daarom terecht was dat de Raad welbewust samenwerking met humanisten zocht. Van Niftrik maakte daarbij onderscheid tussen de orde der schepping en die van de verzoening. Het opvoeden tot echte mensen behoort tot de eerste orde en dat is de taak van de school. De verzoening, het brengen tot Jezus, is de taak van de Kerk.

Van Niftrik heeft het geweten! Van vele kanten werd hij aangevallen. Daarop terugkijkend zei hij later in de synode:

Prof van Niftrik heeft zich wel eens afgevraagd, wat hij is begonnen, maar het moest in de Kerk gebeuren, al is het misschien ongelukkig, dat het zich aan de kwestie-Hardegarijp vasthecht. Als dit niet was gebeurd, was er binnen bepaalde tijd iets anders gebeurd, om de spanning te ontladen, die in breder verband bestaat.²³

In het *Friesch Dagblad* wijdde Algra een artikelenserie aan Van Niftriks toespraak²⁴, waarin hij 'de professor' verweet dat hij niet op de hoogte was met de situatie in Hardegarijp, niet werkelijk durfde te kiezen met zijn onderscheid tussen profetisch geweld en ethische bemiddeling en de mogelijkheden tot herkerstening overschatte. De gedachte dat de openbare school zou opleiden tot christelijke deugden was, zo had Groen goed gezien, misleiding van de natie. Ook de samenwerking met humanisten wees Algra af, omdat het Humanistisch Verbond Christus als verlosser afwees. Het was hem een raadsel dat Van Niftrik zich met de vrijzinnige kerkeraad tegen de stichting van een christelijke school keerde. Grote tegenstrever van Van Niftrik binnen de Hervormde Kerk was dr. G.P. van Itterzon, voorzitter van de naar protestantse zijde interkerkelijke Schoolraad voor de scholen met de Bijbel.²⁵ Tevergeefs had hij Van Niftrik gewaarschuwd en er bij hem op aangedrongen de bijeenkomst in Utrecht uit te stellen. Een comité dat niet aan een organisatie was gebonden organiseerde op zaterdag 16 februari een grote demonstratieve bijeenkomst in Leeuwarden. In een circulaire stelde het comité waarin ook enige hervormde predikanten in Friesland zitting hadden:

Overtuigd dat door verschillende gebeurtenissen en uitlatingen van de laatste tijd zeer velen in onze provincie pijnlijk zijn getroffen, achten wij de tijd gekomen om te getuigen van onze liefde voor de School met de Bijbel.

Teneinde dit te bereiken roepen wij alle Hervormden die de

²³ *Hand. Syn. Herv. Kerk* 1951/52, 2 april 1952, 304-305.

²⁴ Zie *Het sein op onveilig*.

²⁵ G.P. van Itterzon (1900-1992) was hervormd predikant in Den Haag en van 1958 tot 1971 hoogleraar kerkgeschiedenis in Utrecht.